

Poetiskt queer

Ett konstnärssakademiskt upprop

Hanna Hallgren

That so many women in philosophy still continue to use philosophical language functionally, as means of "communication", distresses me. I would much rather fictionalize my theories, theorize my fictions, and practice philosophy as a form of conceptual creativity. (R. Braidotti)

I

Poetiskt queer

Fanbärande (tänk er en dragking i orddräkt) är oxymoronen. Ett substantiv, lysande ur dunklet. Det glider över läpparna, just som det glider och rinner, det lever sig, salivrar sig, längs haka och hals –

Du får frågan: "Är du gränsöverskridare?"

Men svarar: "Jag är gräsöverskridare."

Poetiskt queer:

Stanna den fallogocentriska hästen. Sänk taxonomivärjan, syntaxskölden.

Fyll politiken med gräs, rötter, rhizomatiska kramringar, situerade blomkrukor, positionerade lindar (alt. "vindar") –

Utmana de språkliga normerna, de pneumonitiska ramarna, de heterosexistiska runorna. Urinera ditt namn. Märk hur skriften sprids; glittrar. Sommarskrift över snö. Här har du punkter, kommateringar, semikolon, kolon – tecken: du heter allt som också skiljer –

Om du har en kropp: skriv på den. Variera variablerna, vilka som står var, men vässa rörelsen (skriv). Embodiment. Materialism. Situated heartache. Eller: skriv över – tvärs genom din bekroppsligade genealogi (material-semiotic actor). Du är inte Hannibal Lecter, men har nål och tråd i varje por. Sammantaget: nål och tråd genom hudduken, det är kroppens politik. Den du broderar med erfarenhet. Också om den är medierad.

En ny metaforik kring politiska kategorier. Istället för den primära, underliggande kategorin – tänk på små barn som dansar "Små grodorna" runt midsommarstången. Figurationen "Små grodorna" är en öppen kategori. Figurationen "Små grodorna" hoppar av mångfald (s.k. metaforisk folkloristisk

globalistik). Dess ring är krokig, rhizomatisk: ej öron, ej svansar – men samtidigt öppen för detsamma.

Men hellre än metaforik – metonymi. Att utveckla icke-hierarkiskt metonymiskt tänkande bereder väg – poetiskt, politiskt, visionärt.

Kl. 14:01, den 21 september. ”Jag är hungrig. Det har regnat. Lägenheten (jag återvände från Linköping till Stockholm först igår) luktar ännu instängt.” Poetiskt queer; att satsa sitt liv, i text, där referenserna överskrider vardagen, de artefaktiska begreppen intra-, inter- och extratextualitet står tillbaka för medierandet av visioner –

SOL.

II

Poetiskt queer

Ett poetiskt queerifierat eller syntaktiskt piercat språk. Idén är inte ny - jämför t.ex. med Hélène Cixous framgångsrikt drivna skriftprojekt *écriture féminine*. Men idén – poetiskt queer - är ändå annorlunda.

Snarare än kroppskonnoterande, är poetiskt queer en idé som tar fasta på HTBH-samhällets specifika subkultur: tonvikten läggs då vid den erfarenhetsbärande kroppens deltagande i ett kulturellt- och socialt sammanhang. Idén laborerar vid fästena (just) emellan.

Poetiskt queer är, som titeln ovan anger, ett upprop: att queerifiera sin syntax, sina meningar, sin genre är att ta lexikalt ansvar för queer's etymologi, att språkligt transportera och uttryckliggöra annorlundaheten. Avvikelsen bärs hos ett språk som svänger.

Aldrig torde förutsättningarna ha varit så goda för en akademisk poetisk queerifiering. Queer theory börjar inlemmas vid akademiska institutioner. Det gäller att behålla spastiskheten, eller den protetiska konstitutionen, hos denna lem. Struprör, hand; ett spretande/retande bespråk.

Poetiskt queer – idén vilar också på ett ansvar utanför akademien. En språklig och idébärande transport mellan universitet och samhälle. Ett heterofilt borgerskap med krutonger, skall få sin kultursoppa förkryddad. Idéer skjuts mellan akademi och soppa i en het sked.

Komponenter vid poetisk queerifiering, t.ex: transformationsgrammatik, homonymer, öppna teckensystem, utbrytningssatser, obestämda artiklar, bisatser, progressiva aspekter, måttsgenitiv, motsatsrelationer, naken form, påverkande talhandlingar samt bitransitiva verb och brott mot subjeksregeln.

(Historik) Antydan till poetiskt queer, skymtas redan 1952 hos Majken Johansson i Buskteater, och raderna: Mitt namn/ är Ma-haha-jken/ Joha-hansson/ och mitt valspråk är/ att thékula färgar lackmuspapper/ gult/—/ Men detta är den högst/ organiserade människans delirium”

Poetical queer

This is a text of how to fictionalise theories and theorise fiction. It is also a description of how to successfully piercing language and queerify grammar. The main point is that to queerify one's language is synonymous with taking the etymology of queer seriously. It is also highlighted that one can see traces of poetical queerness in Majken Johanssons "Collection of Poems Buskteater". And finally, to develop a non-hierarchical thinking makes way for vision. You write "vision" and things start to happen.

Hanna Hallgren. Poet. Doktorand vid Tema Genus i Linköping.